

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 10 de gener de 2024

Catequesi. Els vicis i les virtuts. 3. La gola

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

En aquest camí nostre de catequesis que estem fent sobre els vicis i les virtuts, avui ens aturem en el vici de la gola.

Què ens diu l'Evangelí sobre aquest tema? Mirem Jesús. El seu primer miracle, a les noces de Canà, revela la seva simpatia per les alegries humanes: es preocupa que la festa acabi bé i regala als nuvis una gran quantitat de vi deliciós. En tot el seu ministeri, Jesús surt com un profeta molt diferent del Baptista: si Joan és recordat per la seva asceti —menjava allò que trobava al desert—, Jesús és, en canvi, el Messies que sovint veiem a taula. El seu comportament provoca escàndol en alguns, perquè no sols ell és benèvol amb els pecadors, sinó que fins i tot menja amb ells; i aquest gest demostrava la seva voluntat de comunió i proximitat amb tots.

Però també hi ha alguna cosa més. Mentre l'actitud de Jesús envers els preceptes jueus ens revela la seva plena submissió a la Llei, ell, en canvi, es mostra comprensiu amb els seus deixebles: quan aquests són sorpresos amb una falta, perquè tenien gana i van collir espigues de blat en dissabte, ell els justifica recordant que també el rei David i els seus companys, en trobar-se en necessitat, havien menjat pans sagrats (cf. Mc 2,23-26). I Jesús afirma un nou principi: els convidats a les noces no poden dejunar quan el nuvi és amb ells; dejunaran quan el nuvi els sigui pres. Ara tot va en relació amb Jesús. Quan ell és enmig nostre, no podem estar de dol; però a l'hora de la seva passió, llavors sí, dejunem (cf. Mc 2,18-20). Jesús vol que estiguem alegres en la seva companyia —ell és l'espòs de l'Església—; però també vol que participem en els seus sofriments, que són també els sofriments dels petits i dels pobres.

Un altre aspecte important. Jesús elimina la distinció entre aliments purs i aliments impurs, que era una distinció feta per la llei jueva. En realitat —ensenya Jesús— no és allò que entra en l'home el que el contamina, sinó allò que surt del seu cor. I dient això «declarava purs tots els aliments» (Mc 7,19). Per això el cristianisme no contempla aliments impurs. Però en el que hem de parar atenció és en l'interior: per tant, no en el menjar en si, sinó en la nostra relació amb ell. I Jesús sobre això diu clarament que allò que fa la bondat o la maldat, diguem-ho així, d'un aliment, no és l'aliment en si, sinó la relació que tenim amb ell. I nosaltres ho veiem, quan una persona té una relació desordenada amb el menjar, mirem com menja, menja de pressa, com amb ganes de sadollar-se, i mai no queda sadollat, no té una bona relació amb el menjar, és esclau del menjar.

Aquesta relació serena que Jesús ha establert pel que fa a l'alimentació hauria de ser redescoberta i valoritzada, especialment en les societats de l'anomenat benestar, on es manifesten molts desequilibris i moltes patologies. Es menja massa, o massa poc. Sovint es menja en soledat. Es propaguen els trastorns de l'alimentació: anorèxia, bulímia, obesitat... I la medicina i la psicologia intenten bregar amb la mala relació amb el menjar. Una mala relació amb els aliments produeix totes aquestes malalties.

Aquestes són malalties sovint molt doloroses, la majoria de les quals estan relacionades amb els turments de la psique i de l'ànima. L'alimentació és la manifestació de quelcom interior: la predisposició a l'equilibri o la desmesura, la capacitat d'agrair o l'arrogant pretensió d'autonomia; l'empatia de qui sap compartir el menjar amb el necessitat, o l'egoisme de qui ho acumula tot per a si. Aquesta pregunta és molt important: digues-me què menges, i et diré quina ànima tens. En la forma de menjar es revela la nostra interioritat, els nostres hàbits, les nostres actituds psíquiques.

Els antics Pare anomenaven al vici de la gola amb el nom de *gastrimargia*, terme que es pot traduir com "bogeria del ventre". La gola és una "bogeria del ventre". I també hi ha aquest proverbi: hem de menjar per a viure, no viure per a menjar. La gola és un vici que s'insereix precisament en una de les nostres necessitats vitals com l'alimentació. Anem amb compte amb això.

Si ho llegim des d'un punt de vista social, la gola és potser el vici més perillós, que està matant el planeta. Perquè el pecat de qui cedeix davant un tros de pastís, en definitiva, no produeix grans mals, però la voracitat amb què ens hem llançat, des de fa alguns segles, cap als béns del planeta està compromentent el futur de tots. Ens abalancem sobre tot, per a convertir-nos en amos de tot, mentre que tot havia estat lliurat a la nostra custòdia, no a la nostra explotació! Heus aquí, doncs, el gran pecat, la fúria del ventre: hem abjurat del nom d'*homes* per a assumir-ne un altre, *consumidors*. I avui es diu així en la vida social: els *consumidors*. Ni tan sols ens hem adonat que algú ha començat a anomenar-nos així. Estem fets per a ser homes i dones *eucarístics*, capaços de donar gràcies, discrets en l'ús de la terra, i en canvi tenim el perill de convertir-nos en depredadors, i ara ens estem adonant que aquesta forma de gola ha fet molt de mal al món. Demanem al Senyor que ens ajudi en el camí de la sobrietat, i que les diferents formes de gola no s'apoderin de la nostra vida.